

[Justitsministeren]

efter justitsministeriets opfattelse ikke drages paralleller mellem sagerne.

I sagen om fri proces til en række medlemmer af Københavns borgerrepræsentation til sammen at anlægge sag mod Københavns kommune og indenrigsministeriet var der tale om 21 ansøgere, hvoraf langt de fleste har socialindkomster af en størrelsesorden, så de end ikke isoleret set opfylder de økonomiske betingelser for fri proces. Justitsministeriet har på denne baggrund ikke fundet det i overensstemmelse med den praksis, som ministeriet normalt anlægger, at benytte den særlige bestemmelse i retsplejelovens § 331 til at meddele fri proces til søgsmålet.

I sagerne om HT-chaufførerne har justitsministeriet som tidligere nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. S 635 fundet, at betingelserne i retsplejelovens § 331 for at meddele chaufførerne fri proces er opfyldt. Justitsministeriet har herved lagt vægt på, at sagerne må anlægges enkeltvis af de pågældende chauffører, og at sagerne må antages at have afgørende betydning for chaufførernes velfærd, idet de har mistet deres arbejde i forbindelse med sagerne. Situationen for de pågældende chauffører er desuden, at afskedigelserne har fundet sted i et tilfælde, hvor dette direkte strider imod en lov.

Spm. nr. S 843

Til forsvarsministeren (26/7 84) af:

Thoft (SF):

»Kan ministeren oplyse, i hvilken udstrækning forsvaret kan anvende beskæftigelsesmidler som f.eks. jobkablesesordningen?«

Begrundelse

I forbindelse med det netop indgåede CF-forlig fremgår det, at civilforsvaret får tilført midler til beskæftigelse f.eks. via jobkablesesordningen, og spørgeren ønsker oplyst, om dette også gælder for forsvaret.

Svar (3/8 84):

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg kan i anledning af det rejste spørgsmål indledningsvis oplyse, at følgende tre ordninger om statsstøtte til beskæftigelsesfremmede foranstaltninger finder anvendelse inden for forsvarets område:

- Ordning om beskæftigelsesarbejder til iværksættelse i medfør af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., § 97 a.
- Jobkablesesordningen.
- Arbejdstilbudsordningen for langtidsledige.

For alle tre beskæftigelsesfremmede ordninger er forsvaret gået ind i arbejdet med det formål at bidrage til at afhjælpe arbejdsløshedssituationen samt at få udført en række opgaver, der ellers ikke vil blive udført.

For så vidt angår ordningen om beskæftigelsesarbejder, påhviler det arbejdsmarkedsnævne at tage initiativet til, at der i særligt ledighedsramte kommuner i samarbejde med arbejdsformidlingen udarbejdes planer for arbejde, som er egnet til iværksættelse med kort varsel i perioder med tyngende ledighed.

Forsvarets muligheder for at få tildelt midler til udførelse af beskæftigelsesarbejder er således afhængig af de regionale arbejdsmarkedsnævne og arbejdsformidlingskontorer. Erfaringerne viser, at forsvarets myndigheder meget sjældent bliver spurgt, om de har forslag til beskæftigelsesarbejder, samt at der i de tilfælde, hvor forsvaret adspurgt har fremsendt forslag til beskæftigelsesarbejder, kun på enkelte områder er blevet tildelt midler hertil. Der er for nærværende etableret tre beskæftigelsesarbejder inden for forsvarets område.

Angående jobkablesesordningen kræves bl.a. som betingelse for oprettelse af arbejdspladser, at arbejdet skal være af samfundsmæssig værdi, samt at arbejdet ellers ikke ville blive udført.

Forsvaret har som følge af førstnævnte betingelse indtil videre indtaget det standpunkt, at forsvarets virksomhed generelt er af samfundsmæssig værdi.

De indledende procedurer om jobkablesesprojekter, herunder fremsendelse af forslag til projekter samt forhandlinger med de regionale arbejdsmarkedsnævne og eventuelle private virksomheder, er af forsvarskommandoen delegeret til underlagte myndigheder. Forsvarskommandoen foretager efter eventuel godkendelse i arbejdsmarkedsnævne den endelige iværksættelsesgodkendelse bl.a. under hensyn til projekternes økonomi og de udgifter, der i den anledning pålægges forsvaret, idet støtten til statsinstitutioner udgør